

selv fundet, at der i det derefter fremkomne Overflag og Tegning var fulgt en rigtig og hensigtsmæssig Plan, idet der efter samme vilde være tilstrækkeligt Locale og en indskrænket, men dog tilstrækkelig Beboelsesleilighed for Rectoren, Noget, jeg ogsaa i oeconomisk Henseende anseer for at være velgjørende for Rectorer ved saadanne Stiftelser, idet jeg altid har havt meget imod store Rectorboliger, saaledes som de ere indrettede ved enkelte Skoler. Jeg anseer derfor Summen at være meget passende, efterat jeg har overbevist mig saavel om de locale Forhold, som om, hvorledes Frequentforholdene i en Række af Aar have været i Randers Skole, ligesom ogsaa, naar jeg tager Hensyn til denne Byes Folkemængde, idet jeg troer, at det, hvor iøvrigt ikke andre Grunde tale derimod, vil i Reglen være rigtigt at henlægge de større Underviisningsanstalter just i de større Byer. Jeg for min Deel kan altsaa ikke nære nogen Tvivl om, at Randers bør beholde sin Skole, men, skal denne vedblive, er virkelig en ny Bygning saa nødvendig, at det vilde være forbundet med de allerførste Ulemper, endog saa kun et enkelt Aar at udsætte dens Opførelse.

De andre Poster skal jeg kun kortelig omtale. Hvad angaaer de 200 Rbd., om hvis Bortfalden der er Spørgsmaal under Afstemningspunktet Nr. 40, glæder det mig, at jeg ved Omstændighederne er fritagen for at lægge Vægt derpaa. Jeg har nemlig overseet, at det Forslag, der under Nr. 44 af mig er gjort og vedtaget af Udvalget, om den sammesteds ommeldte Pension, er grundet paa en Afstedigelse, som igjen medfører en Gageoprykning, hvorved Nødvendigheden af det Tillæg af 200 Rbd., hvorom der er Spørgsmaal under Nr. 40, falder bort; dette Tillæg var bestemt til at bøde paa en Ubillighed, som der forekom mig at være i det Forhold, hvori en vis Embedsmand stod i Sammenligning med ældre og yngre Embedsmænd i samme Række.

Hvad angaaer Indstillingspunkterne Nr. 41 og 42, troer jeg vel, at der kunde anføres temmelig talende Grunde for Ministeriets Indstilling, men da jeg paa den anden Side maa erkende, at der taler en Deel for, at under de nærværende Forhold skal man ikke tage endelig Beslutning herom, tør jeg altsaa ikke insistere derpaa. Forslaget om at formindste Lømelærernes Betaling og at forhøje den faste Gage, vilde ellers for mig under andre Forhold have stort Værd; thi, uagtet der er enbeel Underviisning, som jeg gjerne ønsker bestridt ved Lømelærere, er der paa den anden Side en Deel af Limeunderviisningen, som jeg ønsker at sjerne, og det er den Underviisning, som bestrides af de samme Mænd, som allerede ere faste Lærere. Det er et Forhold, som jeg overhovedet ønsker at sjerne, at en Lærer, foruden at gøre hvad der paaligger ham som Embedspligt, skal anstrenge sig for at kunne arbejde for en timevis Betaling; thi derved kommer man ind paa en falsk Retning, som det er vanskeligt for Overbestyrelsen at modarbejde. Jeg skal iøvrigt, som sagt, ikke insistere paa disse Poster. Jeg maa endnu sige et Par Ord om Posterne under Nr. 45 og 46. Hvad angaaer Posten under Nr. 45, vil jeg see mig nødsaget til under 3die Behandling at fremkomme med et Forslag, som jeg tidligere har været betænkt paa at stille allerede under 2den Behandling. Uagtet jeg nemlig selv har Betænkelse ved, at en Embedsbolig, foruden den Capital, der staaer i den, koster 382 Rbd. i Statter og Reparationsomkostninger, forekommer det mig dog at være umuligt at kunne komme ud af det med de 100 Rbd., som ere foreslaaede, selv i Tilfælde af, at der desuden maa anvendes, hvad der maatte indkomme ved Bortleie; Statterne udgjøre nemlig over 80 Rbd., saa at, hvad der bliver tilbage til Reparationerne af de 100 Rbd., er aldeles utilstrækkeligt til en saa stor Bygning.